

Kendelse af 20. marts 1996. 95-97.377.

Nægtet aktindsigt i Finanstilsynets materiale vedrørende direktørers hverv i andre virksomheder end vedkommende finansielle virksomhed.

Bank- og sparekasselovens § 50, stk. 1. Lov om forsikringsvirksomhed § 240, stk. 1.
Realkreditlovens § 98, stk. 1. Offentlighedslovens § 14.

(Gert Kristensen, Susanne Nielsen og Vagn Joensen)

K (journalist), har i skrivelse af 13. oktober 1995 klaget over, at Finanstilsynet ved skrivelse af 12. oktober 1995 (j.nr. 0711-0069) bl.a. afviste at give aktindsigt i oplysninger vedrørende direktører, vicedirektører og underdirektørers hverv i andre virksomheder end i det pengeinstitut, forsikringsselskab eller realkreditinstitut, som den pågældende direktør er ansat i.

Sagens omstændigheder:

Den 3. oktober 1995 anmodede klageren, K, telefonisk Finanstilsynet om aktindsigt i nogle oplysninger bl.a. vedrørende direktører, vicedirektører og underdirektørers hverv i andre virksomheder end i det pengeinstitut, forsikringsselskab eller realkreditinstitut, som den pågældende direktør er ansat i. Dagen efter skrev klageren til tilsynet:

"skal jeg hermed ... bekræfte, at jeg i henhold til lov om offentlighed i forvaltningen søger ... om aktindsigt i dokumenter, skrivelser og andre former for notater eller skriftligt materiale vedrørende direktører, vicedirektører og underdirektører i banker, sparekasser, forsikringsselskaber og realkreditselskaber, som er undtaget bestemmelserne i bank- og sparekasselovens paragraf 19, forsikringslovens paragraf 90 samt realkreditlovens paragraf 18.

Det drejer sig således om Finanstilsynets opgørelse over direktører, vicedirektører og underdirektører i ovennævnte selskaber, som i henhold til overgangsbestemmelserne kan varetage hverv i andre selskaber."

Finanstilsynet afslog klagerens anmodning i den påklagede skrivelse af 12. oktober 1995. Som begrundelse anføres i skrивelsen:

"De ønskede oplysninger er indhentet af tilsynet som led i arbejdet med at påse, at de pågældende love overholdes. Oplysninger af denne type er omfattet af Finanstilsynets særlige tavshedspligt.

Offentlighedslovens § 14 bestemmer, at lovens regler om aktindsigt viger for særlige bestemmelser om tavshedspligt.

Tavshedspligten fremgår af bank- og sparekasselovens § 50 b, stk. 1, lov om forsikringsvirksomhed § 240 c, stk. 1 og realkreditlovens § 98, stk. 1.

Tilsynet er derfor ikke berettiget til at udlevere de ønskede oplysninger."

I klageskrivelsen har klageren anført, at han finder afvisningen af aktindsigt forkert, fordi oplysninger og undersøgelser om, hvorvidt gældende dansk lovgivning overholdes må og bør være i almen offentlig interesse. Endvidere har klageren i en supplerende skrivelse af 20. november 1995 som yderligere begrundelse for sin anmodning om aktindsigt specielt henvist til en afgørelse fra Folketingets Ombudsmand, offentliggjort i "Folketingets Ombudsmands beretning for året 1991" side 47 ff., som klageren mener er relevant for den foreliggende sag.

I en redegørelse for sagen af 7. november 1995 har Finanstilsynet fastholdt afgørelsen og udtalt:

"...

Som anført i afslaget på aktindsigt er Finanstilsynet omfattet af en særlig tavshedspligt.

Den særlige tavshedspligt betyder, at oplysninger, som tilsynet modtager, ikke må gives videre. Dette gælder uanset om oplysningen

- er givet rutinemæssigt eller som svar på et konkret spørgsmål,
- vedrører pengeinstituttets drifts- eller solvensforhold,
- vedrører pengeinstituttets ledelse, herunder dets direktion og bestyrelse,
- vedrører pengeinstituttets kunder eller forretningsforbindelser
- vedrører civile eller strafferetlige forhold.

Når der gælder en særlig tavshedspligt skelnes ikke mellem vigtige, mindre vigtige og ikke vigtige oplysninger.

Tværtimod bygger tavshedspligten på, at alle oplysninger er vigtige og dermed fortrolige.

For så vidt angår begrundelsen : "Oplysninger og undersøgelser om, hvorvidt gældende dansk lovgivning overholdes må og bør være i almen offentlig interesse" bemærkes, at begrundelsen ikke ændrer i indholdet af tavshedspligten.

Den særlige tavshedspligt skyldes, at der ikke bør skabes usikkerhed om de enkelte finansielle virksomheders forhold gennem oplysninger, der kan skabe usikkerhed om virksomhedernes evne til at opfylde deres forpligtelser. En sådan usikkerhed ville let opstå i offentligheden, hvis enhver overtrædelse af en forskrift var offentlig tilgængelig.

For nogle forskrifters vedkommende er der fastsat en frist for at bringe et forhold i orden på ny. For andre forskrifters vedkommende kan Finanstilsynet dispensere fra de pågældende krav. Tavshedspligten skal bl.a. forhindre, at oplysninger om tilsynets reaktion, når der konstateres overtrædelser af lovgivningen, vil kunne påvirke tilliden til virksomheden. En sådan risiko eksisterer også ved omtale af forhold, som måtte være af underordnet betydning for virksomhedens samlede stilling.

En aktindsigt, der byggede på arbejdet i forbindelse med kontrol af overholdelsen af gældende love m.v., ville tømme tavshedspligten for indhold, da næsten alle anmodninger om aktindsigt ville kunne omformuleres til "overholdelsen af nærmere angivne bestemmelser".

Den "offentlige" interesse, der ligger i, at gældende forskrifter overholdes, skal efter lov om banker og sparekasser m.v. varetages af Finanstilsynet som en almindelig del af tilsynets arbejde."

Ankenævnet udtaler:

Det følger af de bestemmelser, som Finanstilsynet har nævnt i sin afgørelse, at der ikke kan gives aktindsigt efter reglerne i offentlighedsloven med hensyn til oplysninger, som er omfattet af tilsynets særlige tavshedspligt.

Ankenævnet kan tiltræde, at de omhandlede oplysninger er omfattet af tilsynets særlige tavshedspligt, og stadfæster derfor tilsynets afgørelse